

GuitarRama: The Bandstand Classroom

Et Foku-projekt i 2019/20 af Jens Christian Kwella, lektor i guitar og sammenspil ved Det Jyske Musikkonservatorium.

Formål

Det, som for alvor inspirerer, motiverer og udvikler undervisere og studerende, er oplevelsen af at spille koncerter og samarbejde med musikere på højt niveau. Derfor var mit mål med dette projekt at undersøge, om det kunstneriske og faglige niveau hos både mig selv og de deltagende studerende kunne øges og styrkes ved at medvirke i en koncertrække med seks professionelle guitarister med hver deres stilistiske profil.

Indhold

Jeg arrangerede i alt seks koncerter i samarbejde med Center for Dansk Jazzhistorie. Hver koncert havde en dansk eller udenlandsk professionel guitarist fra hver deres genre som hovednavn (se liste over medvirkende guitarister nederst). Guitaristerne blev akkompagneret af mig selv og en rytmegruppe bestående af studerende fra solistklassen. Derudover var der ved hver koncert gæsteoptræden af to eller tre af mine guitarstuderende, der medvirkede på et par numre hver.

Repertoiret blev valgt i samarbejde med gæsteguitaristen og de deltagende studerende. Koncerter blev forberedt i de forudgående hovedinstrumentstimer og som oftest til en enkelt prøve med solisterne same dag som koncerten. Evalueringen med de studerende foregik både umiddelbart efter koncerten, hvor den var mere spontan og følelsesladet, og til den efterfølgende hovedfagstime, hvor der var reflekteret lidt mere over tingene.

Evalueringen med solisterne var mindre formaliseret. Nogle fik jeg kun talt kort med, mens jeg med andre fik en længere snak. Nogle af dem var selv undervisere og mere formulerede omkring pædagogiske refleksioner, mens andre var autodidakte musikere uden et stort vokabularium omkring de pædagogiske aspekter.

Deltagernes evalueringer

- *De studerende*

Det var til tider vanskeligt at få en fyldestgørende feedback fra de studerende. De var overvejende positive, men fåmælte. Jeg fornemmede ind i mellem nogle tabuer omkring at italesætte, at de ikke synes, de gjorde det særlig godt, og samtidig oplevede jeg, at de ikke alle var trænede i eller vant til at formulere deres refleksioner. Det er dog et vigtigt punkt at arbejde videre med, da denne form for refleksion ofte er en nødvendighed for at udvikle sig kunstnerisk.

Det virkede bedre, da de studerende, der deltog i den sidste koncert grundet Corona-lockdown skulle sende en skriftlig feedback ud fra givne overskrifter. Det der vægtede højt blandt de positive ting, var at opleve de professionelle guitarister på tæt hold. Både i det musikalske sammenspil og i lige så høj grad i samværet og samtalerne før og efter koncerterne. De var også glade for at høre hinanden spille og opleve deres underviser som en musikalsk medspiller.

Jeg havde ikke en decideret evaluering med bassisten og de to trommeslagere fra solistklassen. De har dog efterfølgende givet udtryk for, at de har fået styrket deres netværk og udvidet deres musikalske horisont.

- *Solisterne*

Fælles for dem alle var, at de syntes godt om projektet. De satte især pris på at opleve konservatoriet i en reel musikalsk situation og på blandingen af fagligt niveau, alder og genrer. Nogle af dem var fortrolige med det element af jamsession og spontanitet, der i sagens natur indgik i koncerterne, mens andre følte sig mere på udebane.

- *Mine egne refleksioner*

Jeg fik stort udbytte af projektet både fagligt i samarbejdet med solisterne og pædagogisk i forhold til at se mine studerende i en koncertsituation. I hovedfagstimerne ser jeg ikke altid, hvordan mine studerende agerer i en konkret musikalsk situation. Mange af dem var ikke vant til formen med en enkelt prøve og en koncert, hvor ikke alt var planlagt, hvilket vi kunne arbejde videre med i timerne efterfølgende. Samtidig oplevede jeg koncerterne som en god motivationsfaktor i forhold til de studerendes forberedelse.

De mange roller som praktisk ansvarlig, ansvarlig overfor solisterne og overfor de studerende samtidig med, at jeg skulle optræde, var ved visse koncerter lidt for meget til, at jeg kunne være helt nærværende i det musikalske sammenspil.

Et element jeg fornemmede, men som var vanskeligt at italesætte var, at både studerende og solister ind i mellem var mest optaget af, om de selv gjorde det godt nok, og ikke altid kunne rumme, hvad de andre leverede. På baggrund af det vil jeg fremover arbejde videre med at skabe en endnu mere fortrolig atmosfære omkring koncerterne og samtidig træne de studerende til at lytte til, hvad der foregår omkring dem, mens de spiller.

Konklusion og perspektiver

Projektet havde så mange positive effekter, at det på opfordring af alle involverede parter inklusive solisterne forsætter med seks koncerter i 1920/21. Særligt vil jeg fremhæve mine og de andre medvirkendes styrkede faglige og kunstneriske kompetencer. Samtidig fik jeg øget viden om mine studerendes faglige og performative evner, hvilket har været til stor gavn i undervisningen.

Derudover er der opstået et større netværk mellem alle involverede, der allerede har givet sig udtryk i nye samarbejder. Projektet har også givet positiv omtale til Det Jyske Musikkonservatoriums afdeling i Aalborg og styrket samarbejdet mellem Center for Dansk Jazzhistorie og konservatoriet.

De studerendes refleksioner efter koncerterne kan med fordel udvikles og blive mere fyldestgørende. Her er de skriftlige evalueringer en metode, der skal undersøges nærmere. De kan måske indgå mere struktureret også i den daglige undervisning og evt. i samarbejde med underviserne i de mere teoretisk funderede refleksionsfag.

Gæstesolister:

02.09.2019: Klaus Lorenzen (DK)-funk and soul

03.10.2019: John Stowell (US) - modern jazz

04.11.2019: Ronni Boysen (DK) - urban blues

03.02.2020: Heikki Ruokangas (FIN) – open improvisation

02.03.2020: Uffe Steen (DK)-modern blues and standards

25.05.2020: Søren Addemos - Bebop